

hartenT/Droef

Brieven aan Mama

hartenT/Droef

Brieven aan Mama

ANUSJA CROONEN

Inhoud

Voorwoord, december 2015

1. Winterwensen	10
2. Lenteleed	23
3. Zomerzalig	37
4. Herfsthoop	47
5. Winterweerzien	62

Dankjewel, december 2016

Schrijver: Anusja Croonen
Coverontwerp: Anusja Croonen
ISBN: 9789402160956
© <Anusja Croonen>

Voorwoord

december 2015

Beste Arun van Against Child Trafficking,

Ik contacteer je naar aanleiding van mijn zoektocht naar mijn mama. Ik ben nog maar net gestart, maar alleen lukt het me niet. Het is onmogelijk.

Er is informatie, maar mensen willen me deze niet geven. Ik heb niet de mogelijkheden om dit te doen op mijn eentje. Dus hier is mijn email. Hier is mijn verhaal. Hopende dat jouw organisatie het verschil kan maken in mijn zoektocht die zo lang aansleept. Ik heb een aantal stukjes van de puzzel.

Ik begrijp dat dit alles tijd en geld zal kosten, maar voor mij is dat het waard. Ik hoor graag hoe jullie werken en welk kostenplaatje hier tegenover staat.

Mijn verhaal start in Amravati, India. Ik ben geboren in een ziekenhuis en na twee weken naar een kindertehuis gebracht door mijn mama. Volgens mijn papieren is er door mijn mama informatie achter gelaten, maar deze heb ik nooit gezien. Ik verbleef in het tehuis voor 14

maanden van mei 1988 tot juni 1989. Mijn oorspronkelijke naam is Anuja, wat jongere zus betekent, maar verder heb ik geen informatie.

Ik werd geadopteerd door mijn Belgische ouders.

In september 2015 bekeek ik foto's van toen ik nog in het tehuis verbleef en mijn Belgische ouders me kwamen ophalen. Ik had ze nooit met heel veel aandacht bekeken. Maar sinds toen trek ik alles wat ik weet over mijn verhaal in twijfel. Ik toonde mijn ouders de foto's en vroeg hen naar foto's van mij als kind te kijken. Zoveel gelijkenissen. Achter de foto's van destijds in India, schuilt een emotioneel verhaal.

Op de foto's staat een meisje, ik schat van ongeveer 19 jaar. Het kindje op haar arm, ben ikzelf. De foto werd genomen door mijn Belgische papa.

Toen mijn ouders naar Amravati gingen om mij op te halen, waren ze daar gedurende vier dagen. Dit was vrij onverwacht. Normaal gezien zou ik pas later met andere kinderen naar België komen.

Tijdens deze vier dagen had mijn Belgische papa het gevoel dat dat meisje op de foto's een bijzondere band had met me. Hij vroeg naar meer informatie over mijn roots, maar kreeg deze niet. Hij mocht ook de naam van het meisje niet weten. Op de laatste dag, namen ze de bus naar de luchthaven. Klaar om naar België te vertrekken.

Het meisje op de foto wou me die dag nog voor de laatste keer wassen en aankleden. Ze wandelde mee naar de bus. Op het moment dat ze me moest afgeven, definitief aan mijn ouders hilde ze hartverscheurend. Toen de bus vertrokken was, heeft mijn papa zich afgevraagd wie dit meisje was. Was zij mogelijk mijn mama? Een oudere zus? Of toch een verzorgster, die heel erg om me gaf?

Naarmate ik opgroeide, waren er meer en meer gelijkenissen. En werd het vermoeden dat ze mogelijk familie was, sterker. Zelf heb ik het jaren naast me neer gelegd, maar toen ik recent de foto's bekeek, werd ik overvallen door twijfel. Wat als ze toch familie was? Misschien had ik dan wel een kans om mijn mama terug te vinden? Misschien kon een foto ons weer samen brengen?

Ik heb nood aan antwoorden. Ik wil mijn mama laten weten dat ik een goed leven heb gekregen maar haar steeds heb gemist. Mijn hart is altijd incompleet geweest. Ondanks de tijd en afstand, ben ik altijd verbonden gebleven met mijn mama. Ik schreef haar brieven vanaf mijn 13^e, omdat ze voor mij gevoelsmatig nooit echt verdwenen is.

Ik begrijp dat de omstandigheden van destijds mogelijk erg delicaat zijn, dus ik wil dat alles erg discreet en met respect aangepakt wordt.

Ik heb al zoveel ondernomen. Ik heb het kindertehuis gecontacteerd, de bevoegde overheidsdiensten, duizenden mensen via Facebook benaderd en tv programma's. Maar niemand kan me een sluitend antwoord bieden op de vraag wie dit meisje is en of ze familie is of